

HOVORNA.

Právě dostal jsem listem zprávu o
tím, že došlo k prodloužení a odpočívání. Do-
stává se vzhledem k tomu, že se
má zjednotit a zjednotit se
má zjednotit a zjednotit se.

Whitney, Va. — Slyšel jsem, že v
Čechách mají elektrické lampy do
lovní. Na koho bych se mohl obrátit
a dotázat se o bližší zprávu?

Anton Kestler.

Odpočív. — Dopíše na Duckret
& Homolka, Malá Karlová ul. č. 48,
Staré město v Praze, Bohemia. Ti
mají voškeré elektrické vynálezy.

Crete, Neb. — Prosim, jak zní zá-
kon pozůstalosti, když zemře man-
žel a neudělá poslední vůli a zůstane
po něm vdova, druhá manželka, a
nevládní děti, jaký nárok má vdo-
va a jaký dítek na majetek movi-
tý a nemovitý.

Odpočív. — O majetku movitém
praví zákon: Vdova obdržel všechny
nábytek a stativo a ozdoby po ze-
mřelém a jiného majetku, který si
vyběře za \$200. Mimo to může jí
soud přiklonit ještě výživné, jsou-li
dítky. Z majetku nemovitého obdr-
ží vdova domovinu v ceně nepřesa-
hující \$1000. Když by ale majetek
byl větší, tak že by \$1000 bylo méně
než třetina, obdržel třetinu voškeré
požůstalosti co své vlastnictví. Osta-
tek rozdělí se mezi dítky všechny,
z prvního i druhé manželství, stejným
dílem.

New Salem, Morton Co., N. Dak.
— 1.) Usadil-li se někdo na nevy-
měřeném pozemku, který podle všeho
bude po vyměření vládní. Pozemek
tento leží podle pozemku vyměřeno-
ho tak že snadno se dá sekce vymě-
řit; a až dosud nikdo na této nevy-
měřené sekci usazen není, má-li
člověk právo vyměřit si z té sekce
80 akrů ze severozápadní čtvrtě a
80 akrů z jihozápadní čtvrtě —
ovšem obě osmdesátky by hraničily
s 80tírody. Když by kolem takto vy-
měřených 160 akrů vytáhl brázdu a
na obou osmdesátkách pracoval,
zda-li by mohl člověk takto těch
160 akrů držet a po vyměření za
"homestead" zabrat. 2.) Když se u-
sadí na pozemku nevyměřeném a po
vyměření se shledá, že je to pozemek
železniční, musí-li pozemek takový
od železniční společnosti koupiti, a
neb může-li ho zabrat za "Home-
stead" Jar. Hrdlička.

Odpočív. — 1.) Na vládním po-
zemku nevyměřeném může se ovšem
osadník usaditi a zajmouti 160 akrů
"pohromadě ležících" — "in a body
in conformity to the legal subdivi-
sions" praví zákon. Když by hrani-
čily osmdesátky na sebe čtyřčtyřicťou,
bylo by to dojísta považováno za
pohromadě ležících. Po vyměření ta-
kových pozemků musí takový osa-
dník do 3 měsíců po odevzdání roz-
měrů místnímu pozemkovému úřadu
pozemek zabrat. Když to do té do-
by učiní, má ovšem k němu právo.
Když by to do té doby neučinil a
někdo jiný se na pozemku usadil,
mohla by z toho povstati zápleťka. —
2.) Když by to byl pozemek železni-
ční, neměl by osadník žádné právo
zajmouti jej na homestead.

Burwell, Neb. — Jak velkou roz-
lohu zaujímá Fort Pandolf reserva-
ce. 2.) Která dráha tam má pozem-
ky dostat a mnohých. 3.) Zda-li by
tam osadníci mohli po výběru dráhy
zajmout domoviny. — 4.) Kdy? —
5.) Jsou-li ještě v polední části v
Dakotě jaké vládní pozemky a ve
které části. F. K.

Odpočív. — 1.) V Dakotě asi 3,
v Nebrasce 2 to wnshipy. — 2.) Žádná
nic. — 3.) To se neví, až co budoucí
kongres rozkáže. — 4.) Až kongres
přijme zákon k tomu cíli. — 5.) Die
úřední zprávy bylo dnem 30 června
1892 v jižní Dakotě ještě 6,182.216
rozměřených a 6,824.180 nerozmě-
řených pozemků podléhajících zaujmu-

ti. Tyto leží skoro vesměs v zá-
padní polovině a něco v severní části
východní poloviny.

Goshen, N. Y. — Prosim sdělte
v hovorně, když otec je v Americe
a má děti v Evropě, staré 7 a 9 roků
a chce je za sebou dostat, jakým
způsobem a za jakou cenu. J. Žáček.

Odpočív. — Objednejte pro ně
přepravu u dobrého jednatele, třeba u
F. Brodský & Co., 26 ave C. New
York a oni se postarají o jich bez-
pečné přepravu. Přeprav stojí nyní
\$32 pro osobu v mezpalubí a jeli-
koliv děti do 12 roků jsou počítány
za polovinu, stála by cesta přes moře
pro obě \$32.

Myrtle. — Musí člověk přijmouti
stromky, když vyloudí na něm
ednatel podpis na objednávku před-
stíraním, že jsou to stromky ze sta-
tní stromovky. M. Bartoněk.

Odpočív. — Chce-li se zbavit
možným soudům, jichž výsledek je
tak jako loterie, byť člověk měl i
pravdu, učinit lépe, když je přijme,
— a podruhé objedná si co chce z
některé stromovky, které oblaňují
v Hospodáři.

New York, City. — Prosim sdělte
v hovorně: 1.) Kolik krajů je v Če-
chách a jak se jmenují po sobě? —
2.) Které město v Čechách je první
po Praze. Jos. Doležal.

Odpočív. — 1.) Od roku 1862 ne-
ní žádných krajů v Čechách, ať me-
zi lidem se posud dělení na kraje
udržuje. Před r. 1862 bylo v Če-
chách 13 krajů, totiž: pražský,
chebský, zatecký, litoměřický, bole-
slavský, jičínský, brodský, chru-
dimský, čáslavský, tábořský, budě-
jovický, pisecký a pizeňský. — 2.)
Pizeň.

Catherine, Neb. — Prosim sdělte
v hovorně zdali jest povoleno ve sta-
tu Nebrase hráti káňelky, tak někdy
pro zábavu, a zdali by se mohla ude-
lati káňelna na kterékoliv farmě.
Ačkoliv vím, že tato otázka nejtíží
do odboru hospodářského, přec dou-
fám, že i na tuto odpovíte. F. O.

Odpočív. — Jen hrajte beze stra-
chu! Stát Nebraska nebude Vám
překážet i když budete dělat 10
jedním hodem.

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ.

Elmer, Hayes Co., Neb., 20. bř.
Ctění redakce! Počasí zde máme
nepříznivé. Z rána mrzne až do
dvou hodin odpoledne; odpoledne
pak je teplo. Seti se nemůže, jenom
tam v poli pracují, kde bylo na zimu
zorané. Tento týden každý myslí,
že už musí seti — než jest to otázku
počasí. S úctou Fr. Musil.

Lesterville, S. D. v březnu 1893.
Ctění redakce! Musím vám sdělit,
že jsme zde měli pěkný, nově zbu-
dovaný obilní spýchar, který jsme si
postavili minulý podzim, totiž se
silou gasolinovou. Než naši soupeři
nám ho nepřáli a pomstili se nám
notně, když byl plný obilí, tak nám
ho nějaká zlá ruka zapálila. Škody
páči se na \$6,000 a pojistka obnáší
\$3,000; byli jsme tři ve spolku, tak
jsem ztratil každý po \$1,000.
Nazdar! F. S. Steklý.

Wilber, Neb., 25. března, 1893.
Ctění redakce! Již jsem opět ve
společnosti české, poblíž svým přá-
telům a známým, po nichž tak mno-
ho jsem toužil.

Dne 12. t. m. rozloučil jsem se se
svými professory a spolužáky ze
zvěrolékařské koleje v Toronto Ont.
(Ontario Vet. College Canada) a spě-
chal nedočkavě do Spoj. Států a to
do Nebrasky, abych v kruhu svých
drahých ztrávil veselé prázdniny.
Nevěřil jsem tomu sám z prvu jaké-
ho velkého jména ona zvěrolékařská
kolej požívá po světě, až sám jsem
se přesvědčil. Všech studentů bylo
kolem šesti set, z nichž přes dvě tře-

tiny ze Spoj. Států. Mimo to na-
šel jsem tam zástupce téměř všech
národností na světě, kteří všichni za
společného jazyka angličtina, oddávají
se pilnému studiu koňského ústro-
jí, jeho potřeb a nemocí. Professor-
ské síly jsou světoznámé a snad
každý z nich jest již původcem něja-
kého vědeckého díla v oboru zvěro-
lékařském. Dle svých vědomostí
jsou i placeni, neboť každá hodina,
ve které profesor studentům před-
náší, štítá se \$10.00 školního platu.

Zařízené školy, konfren, koňských
nemocnic, evičeren a operačních stůl
jest nákladné a praktické! Žádný
steek nemůže pronést býti ze stra-
ny studentů proti nějakým nedostá-
tkům v řádném a učebním studiu,
vše upraveno jest tak aby každý z
přítomných studentů mohl dosáhnouti
plného a dokonalého vzdělání
v lékařské vědě, pokud se týče zvířat.

Na cestě k domovu zastavili jsme
se někde v Chicagu, abychom si
řádně prohlédli chicagskou zvěrolé-
kařskou školu. Ta a New Yorkská
zdají se býti nejproslavenější ve
Spojených Státech.

Než, když vše bylo nám správnou
školy ukázáno a vysvětleno, přišel
jsem k úsudku, že je pouze v dět-
ských plénkách u porovnání s naším.
Ačkoliv je ku podivu, jaký pokrok
učinila za desetileté své existence.
Myslím, že časem se bude moci vy-
rovnati naší (Ont. Vet. Col.), dos-
vade v mnohých věcech značně po-
kulhává. A proč by se nevyšinula?
Dnes již všeobecně se uznává potře-
ba dobře vzdělaných zvěrolékařů v
našich státech a ať studentů bylo
by dosti, přec o zřízení dokonalé
zvěrolékařské koleje vyžaduje zku-
šenosti a mnoho času, nač by se
mělo nejvíce naléhati. Mimo to i
naše státní zákonodárstvo mělo by
se toho ujati, aby pouze jen řádní a
praví zvěrolékaři měli právo k
praktice a nikoliv celé zástupy nevzdě-
laných dobytčích humbukářů, kteří
svou neznalostí zavíní ročně neuvě-
řitelných škod a tu ponejvíce lidu
chudšímu, neboť zámožnější koňari
a dobytčáři vyhledávají pomoci
pouze u zkušených a vědecky vzdě-
laných zvěrolékařů.

V některých státech učinilo se již
poněkud nápravy oproti tomuto zlu
a nevezme to snad dlouho, že každý
jednotlivý stát našeho Spoustání bude
chrániti pravou vědu naproti zloj-
né nevědomosti mnohých tak zva-
ných "koňských doktorů".

Mnohdy naskytne se též, že na-
lezeme muže, který svým nadáním
a plní značných vědomostí v tom
nebo onom oboru nabyt a dospěl beze
všeho školního vzdělání velmi da-
leko.

Takový samouk i potom po zave-
dení zkušební komise, podal-li by
vysvědčení o sobě přiměřenou zkou-
šku, může na dále prováděti svou
praktici. Než na jednoho podobného
samouka přichází opět deset jiných
samouků, kteří, co on jednou napra-
ví, desetkrát zhorší.

Jen ku prospěchu lidu, zvláště
farmerstva byl by zákon, který do-
voluje pouze zkušeným zvěroléka-
řům prováděti praktici na zvířatech!
Jako lékařům a lékárníkům po-
chybného jména šlapalo se již na
paty ku všeobecnému prospěchu, tak
bylo by žádoucí, aby i naši tak
zvaní zvěrolékaři prošli zkušební
sní, kde složili by úcty blahodárné
aneb škodlivého lékařství.

V závěrku svého listu zmíním se
ještě, že prázdniny své začínám s
Dr. B. T. Hustonem v David City,
který jest též absolventem koleje
ontariorské. Již roku loňského před
odchodem do školy byl jsem u něho
v praktice a seznam jeho široké vzdě-
lání, hodlám i letos až do měsíce
října, kdy vrátím se zase do školy,
spolupůsobiti s ním ve zvěrolékař-
ství. Bude-li některý z krajanů ta-
mějších rady naši potřebovati v
oboru nám známém, necht' jen k nám
zavítá a s námi se poradí. Radu

milerádi poskytnem zdarma všem,
kdož na nás se obrátí.

Nazdar! Jaroslav J. Dráský.

Hogers, Neb. — Ctění redakce!
Ně nepovídáte o Oklahomě, jak
brzy bude otevřena. Též nic se ne-
dočítám ve Vašem listě o té vojně.
Moji sousedé praví, že bude vojna
zde. Od papete prý přišlo psaní,
aby byl každý katolíkem a kdo by
nechtěl, hned prý ho zabít. Papež
prý poslal do Ameriky mnoho zbra-
ně, aby měli katolíci čím ty jinově-
ce klepat. To slyším od svých sou-
sedů Američanů. Že prý v New
Yorku rozbila se bedna a byla plna
střeňných zbraní. Též do Columbus
jedna taková bazna prý došla. Řád
bych věděl co je na tom pravdy.
Aneb ne mají anglické časopisy co
psát, tak chci mít vojnu.

Martin Hobza.

Práv. red. — Podali jsme vše a to
před všemi jinými časopisy, co o
Čerokýzských pozemcích je známo a
až bude se vědět, kdy budou otevře-
ny, bude Pokrok Západu jako vždy
přesvědčen, který o tom zprávu podá.
Těm Vaším americkým sousedům
se vysmějte, že si dají takové bulky
věšet na nos a povězte jim, že české
časopisy své útenaše takovými ne-
smysly nebulkují.

Hay Springs, Sheridan Co., Neb.,
23. března, 1893. — Ctění redakce!
Člověk má čas a čas to změnit —
neb ten kmotr Foukal nebyl tu nadarmo.
Co toto píšu, sype se snh a již je
ho tak mnoho, že budou zase něko-
lik dní svátky; někteří rolníci začali
již pracovati v poli a — dnes mají
stroje sněhem v poli zaváty. Zimní
doba bez sněhu a jen přec noc něco
mrzne, tak že se mnohý divil, čta v
časopisech o velikých zimách, a dnes
se zase musíme diviti, že jest čas k
setbě a my musíme mti saně na ce-
sto; jsme věru samý div! Hlavně
pak se divím vám tam na východě,
že tlačíte cenu obilí tak nízkou dolů,
a my zde pak tak málo za obilí trž-
íme. Nejlepší pšenice platí 42c. za
buš — a byli bychom ještě spokoje-
ni, jen kdyby jí bylo dosti — loňská
úroda byla jen poloviční, tak že mno-
hý těžko uhradil své vydání.

Těž jsem si dobře povímal dopisu
zdejšího p. Fiedlera. Pan Fiedler
má pravdu, neb dopisy v "Pokroku
Západu" nepřehánjí; jisto jest, že si
v některých městech dělníci překá-
žejí, a proto by se měli obrátiti tam,
kde jsou dosud prázdna místa, neboť
mohou koupiti za malý peníz, a tím
by udělali místo tam, kde jich mno-
ho jest a mohli by si sami pro sebe
poříditi slušnou budoucnost. Mno-
hý se snad domnívá, že západní část
Nebrasky jest ta nejhorší, než v nu
tak není. Jsem zde již pět let a ne
mohu si stěžovati, a nejsem přec
žádným nováčkem na farmě. Začal
jsem v Minnesotě roku 1867 a dosud
ještě farmařím, ačkoliv již na třet-
ím místě. Mnohý řekne, že jsem
sem snad přivezl hezké jmění, to je
ovšem pravda, ale jest zde celé množ-
ství krajanů, kteří sem přišli s
prázdnými rukama a nyní si dobře
stojí. A proto soudím, kdo zde
pracovati chce, ten pomůže si v br-
zku k zajištění budoucnosti. Než
mnohý není spokojen a ten by zde
nebyl spokojen ani kdyby mu rostly
na poli hotové bankovky, i v tom by
našel závadu, že se roztrhají a chtějí
by již míti raději ryzí zlato — a ta-
kovému uvedu na paměť onu zná-
mou polku: "Nejde — nejde, nejde
to —" Na zdar!

Martin Čilek.

(Zasláno z Raceny, Neb.)

Ten dopisovatel co psal v čísle 48
roč XXI P. Z., že se doktoři vyslo-
vili, že Emma Bobuslavická zemře-
la z lítosti mrtvici, nepsal pravdu.
Dr. Bentley se vyjádřil, že měla v
celém těle revmatism a když jí za-
sáhl srdce, tedy že musila zemřít.
Než kdo co píše do novin měl by se
dříve přesvědčit a nepsat pouhou
lež a podepsat své jméno, tak aby-
chom věděli s kým máme co dělat.

V úctě

Edw. Velek.

Pověstní ženilkové.

Norvéžan Jos. Surrington zemře
roku 1797 v jedné horské vsi, v
věku 160 let a při plné své smys-
lové rozumu. Den před svoji smrtí uspo-
řádal ještě poslední závěť. Byl
vícekrát ženat a zanechal zde mlá-
dou vdovu a několika dětí. Jeho
nejstarší syn byl 103 a nejmladší
let stárl.

Než co se ženitby týkalo, byl de-
leko předčen Angličanem J. Wee-
lenem dle E. Thomsona (Curiosities of
Longevity, Scribner's Monthly Maga-
zin, seřít 1875) toliko 114 let se do-
žít, ale deset svých žen přežil. Ji-
ho poslední ženou bylo děvče 16 let
šťastně, jež vedl k oltáři ve své-
m 106 jaru. Byl prý také velikým jedi-
kem.

Neméně ženitvým byl také Fra-
ncouz Jean Mazarin, jenž zemřel roku
1710 v Dan le Roi ve Francii ve věku
119 let, a desetkrát jeho stavu me-
lejského na sobě nosil. Svoji nej-
mladší choť, která jej krásného jitra
hezkou dcerečkou obdářila, vedl ke
stupňům oltáře, maje na svých be-
drech 99 jar.

Méně počtem svých let jako po-
četem dítek svých vyznamenal se
ruský sedlák, jménem Michel Kia-
welkis, jenž zemřel v únoru 1857 na
statech pánu z Medem naležejících
ve vilnarské gubernii ve věku 137
let. Narozen byl v jedné vesnici té-
hož distriktu a oženil se poprvé v
19 letech. Více žen darovalo mu 32
dětí, mezi těmi také jednu dceru, jež
při jeho smrti 100 let dosáhla. Ne-
byl nikdy opravdu nemocen, stěžo-
val si pouze několik let před smrtí,
že nemůže dobře číst bez brýlí. Byl
čilým až do své smrti a říkával:
„Myslím, že na mne smrt zapoměla.“

Ještě četnější potomstvo (37 od-
tří žen) měl Francouz Jakub Theve-
not, jenž zemřel r. 1712 v Chateau-
Vivain ve věku 124 let.

Ne tak šťastným v ženitbě, jako
dříve jmenovaní, byl Norvéžan Chr.
Jakob Drakenberg aneb Draaken-
berg. Narčen r. 1626 (dle jiných
zpráv 1624) v krajině u Droutheimu,
tedy za vlády krále Christiana IV. a
v době třicetileté války, žil po dobu
sedm dánských vládařů a zemřel r.
1770 ve věku 144 aneb 146 let v Aar-
hus v Intsku, kdež ztrávil poslední
období svého nadlidského věku.
V mládí žil na moři a pracoval tu
ve věku pokročilejším, až do 91 roku
věku svého; v tuto dobu dostal se do
tureckého otroctví, kdež prožil pat-
náct roků. V 111 roku věku svého
oženil se 60letou vdovou a dal se
pohnouti, když mu tato žena zemře-
la, k svatbě ve svém 121 roce s mlá-
dým selským děvčetem. Chce je si
lu a bujnost svou dokázati, přiskočí
se založenými rukama, dvěma hezky
vysoké, jež byly v půli přefřízuty.
Než ani důkaz této mládeňské buj-
nosti mu pranic nespomohl. Děvče
zavrhlo starého frejře a zrazen
zůstal až do posledního vzdechu své-
ho vdovcem. Konal prý, jsa stárl 14
let, cesty hodiny trvající.

Ženilkem první třídy „nos plu-
ultra“ byl ostatně benátský konsul v
Smyrně, Francesco Lecardi Hong-
jenž žil ve třech různých století,
narodiv se 15. března 1587 a zemř.
27 ledna 1702. Oženil se ne-
méně patnáctkrát a měl mimo to
množství souložnic a milenek. Po
jeho manželských a nemanž. d-
byl nesčetný. Ve stém roce svého
ku z černaly mu vlasy, jež př-
tím byly zcela šedivé a ve 113.
věku svého narostly mu ještě ně-
kolik čerstvé zuby.

Ct. p. Dostal: — Nastuzení, ja-
utrpěl jsem minulého zimy, přimě-
ně mne k tomu, abych použil Vaše
Přílišho Balsámu. Já prohlašuji,
za ten nejlepší, neboť pomohl mi
když všechny ostatní známé léky
měly nějakého účinku. Odporuč-
vám Přílišho Balsám každému, kdo
trpí nastuzením.
S úctou E. P. Bělouš.